Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies
களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI &
Global Indexing | Google Scholar Impact Factor
Issue DOI: https://doi.org/10.63300/tirjts06012026
https://ngmtamil.in/

Indian Sign Language: A Natural, Complete Language of Global Standards and Cultural Depth

Dr. P. Jayachandran*,
Assistant Professor (SG), Saveetha School of Education and Research (SPIER), Saveetha Institute of Medical and Technical Sciences (SIMATS)
*Correspondence: 888jayachandran@gmail.com, Tel: 9500003345/ 9444477378

Article Info
Received on 20-April-2026, Revised on 27-Feb-2026, Accepted on 27-Feb-2026, Published on 01-March-2026

ABSTRACT

This research paper explores Indian Sign Language (ISL) as a linguistically complete, culturally rooted, and socially significant natural language. Used by millions of Deaf individuals across South Asia, ISL possesses all the structural grammatical components of a human language: a formal phonology, productive morphology, rule-governed syntax, and a vocabulary capable of expressing nuanced, technical concepts.

This paper argues that ISL is not merely a tool for communication but a "Great Language" based on its complexity, its ability to adapt to India's diverse cultural contexts, and its growing institutional recognition. The study examines the grammatical structure of ISL, its historical origins, dialectal variations, relationships with other sign languages, and current legal and educational frameworks.

While recognition under the Eighth Schedule of the Constitution is still pending, the Rights of Persons with Disabilities Act (2016) and the National Education Policy (2020) have created unprecedented opportunities for the growth of ISL. The paper concludes that ISL, as one of India's most vital linguistic treasures, deserves full official recognition.

KEYWORDS: *Indian Sign Language, Deaf Linguistics, Natural Sign Language, Language Rights, Indo-Pakistani Sign Language, ISL Grammar, Deaf Education in India*.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

இந்திய - சைகை மொழி: உலகத்தரமும் பண்பாட்டு ஆழமும் கொண்ட இயற்கையான, முழுமையான மொழி

***முனைவர். பி. ஜெயசந்திரன், Ph.D**
உதவிப் பேராசிரியர் (SG), சேவீதா கல்வியியல் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், (SPIER),
சேவீதா மருத்துவ மற்றும் தொழில்நுட்ப அறிவியல் நிறுவனம் (SIMATS)

சுருக்கம்

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை இந்தியச் சைகை மொழியை (ISL) மொழியியல் வகையில் முழுமையானதாகவும், பண்பாட்டில் பதிந்ததாகவும், சமூக முக்கியத்துவம் மிக்கதாகவும் உள்ள இயற்கை மொழியாக ஆராய்கிறது. தெற்காசியா முழுவதும் இலட்சக்கணக்கான காதுகேளாத மக்களால் பயன்படுத்தப்படும் இசைமொ, ஒரு மனித மொழியின் அனைத்துக் கட்டமைப்பு இலக்கணங்களையும் கொண்டுள்ளது: முறையான ஒலியமைப்பு, ஆக்க வளமிக்க உருபமைப்பு, விதிக்குட்பட்ட தொடரமைப்பு, மற்றும் நுண்ணிய, தொழில்நுட்பக் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்ட சொற்களஞ்சியம். இசைமொ என்பது தகவல் பரிமாற்றக் கருவி மட்டுமல்ல, மாறாக அதன் சிக்கல் தன்மை, இந்தியாவின் பல்வேறு பண்பாட்டுச் சூழலுக்குத் தகவமையும் ஆற்றல், மற்றும் பெருகிவரும் நிறுவன அங்கீகாரம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு "பெரும் மொழி" என்பதை இக்கட்டுரை வாதிடுகிறது. இசைமொவின் இலக்கணக் கட்டமைப்பு, அதன் வரலாற்றுத் தோற்றம், பேச்சுவழக்கு வேறுபாடுகள், பிற சைகை மொழிகளுடனான உறவு, மற்றும் தற்போதைய சட்ட, கல்விக் கட்டமைப்புகள் ஆகியவற்றை இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது. எட்டாம் பட்டியலில் (அரசியலமைப்பின் எட்டாவது அட்டவணை) அங்கீகாரம் இன்னும் கிட்டவில்லை என்றாலும், ஊனமுற்றோர் உரிமைகள் சட்டம் (2016) மற்றும் தேசியக் கல்விக் கொள்கை (2020) ஆகியவை இசைமொவின் வளர்ச்சிக்கு முன்னில்லாத வாய்ப்புகளை உருவாக்கியுள்ளன. இந்தியாவின் மிக முக்கியமான மொழிச் செல்வங்களில் ஒன்றாக இசைமொ முழு அதிகாரப்பூர்வ அங்கீகாரத்திற்குத் தகுதியானது என்று இக்கட்டுரை முடிவு செய்கிறது.

முக்கியச் சொற்கள்: இந்தியச் சைகை மொழி, காதுகேளாதோர் மொழிநூல், இயற்கைச் சைகை மொழி, மொழி உரிமைகள், இந்தோ-பாக்கிஸ்தான் சைகை மொழி, இசைமொ இலக்கணம், இந்தியாவில் காதுகேளாதோர் கல்வி

அறிமுகம்: "பெரும் மொழி" என்ற பட்டத்திற்கு இந்தியச் சைகை மொழி ஏன் தகுதியானது

மொழி என்பது வெறும் தகவல் பரிமாற்றக் கருவி அல்ல. அது மனிதர்கள் தம் எண்ணங்களை வடிவமைக்கும், தம் அடையாளங்களை வெளிப்படுத்தும், சமூகங்களைக் கட்டியெழுப்பும், அறிவைத் தலைமுறைக்குத் தலைமுறை கடத்தும் ஊடகமாகும். இந்தியாவின் காதுகேளாத மக்கள்தொகைக்கு — ஏறத்தாழ 31 இலட்சம் நபர்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது — இந்தியச் சைகை மொழி (ISL)

இந்தச் செயல்பாடுகள் அனைத்தையும் எந்த ஒரு பேச்சு மொழியின் செழுமையோடும், நுட்பத்தோடும், வலிமையோடும் செய்கிறது.

இசைமொ ஒரு "பெரும் மொழி" என்று கூறுவதற்கு கவனமான விளக்கம் தேவை. இதன் பொருள் இசைமொ மற்ற மொழிகளை விட உயர்ந்தது அல்ல. மாறாக, இசைமொ என்பது **முழுமையாக வளர்ந்த இயற்கை மொழி**; கணிசமான சிக்கல்தன்மை கொண்டது; இலட்சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்வியல் அனுபவத்தில் ஆழமாக வேரூன்றியது; அன்றாடத் தேவைகள் முதல் மிக நுண்ணிய தத்துவ அல்லது அறிவியல் கருத்துகள் வரை அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டது.

இந்தக் கட்டுரைக்கு மூன்று முதன்மை நோக்கங்கள் உள்ளன. முதலாவது, இசைமொவின் மொழியியல் பண்புகளை, அது ஒரு உண்மையான மொழி என்பதை நிலைநாட்டும் வகையில் விளக்குவது. இரண்டாவது, இசைமொவின் சமூக, வரலாற்றுப் பயணத்தை — பள்ளி விடுதிகளில் முறைசாராப் பயன்பாட்டிலிருந்து அரசு நிறுவனங்களால் ஆதரிக்கப்படும் தேசிய அளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழி வரை — ஆய்வு செய்வது. மூன்றாவது, இந்தியாவில் இசைமொ அங்கீகாரத்தின் தற்போதைய நிலையை மதிப்பிடுவதும், முழுச் சமத்துவத்திற்கு எஞ்சியுள்ள தடைகளை அடையாளம் காண்பதும் ஆகும்.

மைய வாதம் தெளிவானது: இந்தியச் சைகை மொழி ஒரு இயற்கையான, முழுமையான, பண்பாட்டு வகையில் விலைமதிப்பற்ற மொழியாகும். அதன் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியும் அங்கீகாரமும் இரக்கச் செயல்கள் அல்ல; அவை அடிப்படை மொழி மனித உரிமைகள் மற்றும் அரசியலமைப்புச் சமத்துவத்தின் பொருள்களாகும்.

மொழியியல் உண்மை: இசைமொ ஒரு முழுமையான மொழி அமைப்பு

"சிதைந்த சைகைகள்" என்ற கட்டுக்கதையை உடைத்தல்

சைகை மொழிகள் பற்றிய — குறிப்பாக இசைமொ பற்றிய — ஒரு நிலவும் தவறான புரிதல் என்னவென்றால், அவை வெறும் கச்சிதமற்ற சைகைகள் அல்லது பேச்சு மொழிக்கு மாற்றான பாண்டோமைம் ஆகும். இந்தக் கருத்து பல ஆண்டுகால மொழிநூல் ஆய்வுகளால் முழுமையாக மறுக்கப்பட்டுள்ளது.

சைகை மொழிகள் **தன்னாட்சி மொழியியல் அமைப்புகள்**. அவை எந்தப் பேச்சு மொழியிலிருந்தும் பெறப்பட்டவை அல்ல, அவற்றைச் சார்ந்தவையும் அல்ல. ஒரு இசைமொ பயனர் தம் கைகளால் இந்தி அல்லது ஆங்கிலச் சொற்களை "நடித்துக்" காட்டுவதில்லை; மாறாக, அவர்கள் தனித்த இலக்கணத்துடன் கூடிய, சொல் உருவாக்கம், தொடர் அமைப்பு, பொருள் குறியீடு ஆகியவற்றுக்கான தம் சொந்த விதிகளைக் கொண்ட ஒரு மொழியைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இசைமொவை முதல் மொழியாகக் கற்கும் ஒரு காதுகேளாத குழந்தை, பேச்சு மொழியைக் கற்கும் ஒரு கேட்கும் குழந்தையின் அதே வளர்ச்சி நிலைகளைக் கடக்கிறது.

இசைமொவின் கட்டுமானத் தொகுதிகள்: சைகைகளின் அளபுருக்கள்

இசைமொவில் உள்ள ஒவ்வொரு சைகையும் ஐந்து அடிப்படைக் கூறுகளால் ஆனது. இவை சைகை மொழி மொழிநூலில் **அளபுருக்கள்** எனப்படும்:

1. **கை வடிவம் —** விரல்கள் மற்றும் உள்ளங்கையின் குறிப்பிட்ட அமைப்பு. இசைமொ பல டஜன் தனித்த கை வடிவங்களைப் பயன்படுத்துகிறது.
2. **இடம் —** சைகை பயனரின் உடலைப் பொறுத்து எங்கு உருவாக்கப்படுகிறது. சைகைகள் தலை, முகம், மார்பு, கைகள் அல்லது உடலுக்கு முன்னுள்ள நடுநிலை இடத்தில் நிகழலாம்.
3. **இயக்கம் —** கைகளின் பாதை மற்றும் இயக்க முறை. இயக்கம் நேராக, வட்டமாக, அலை அலையாக, திரும்பத் திரும்ப அல்லது திசைசார்ந்ததாக இருக்கலாம்.
4. **திசைமுகப்பு —** உள்ளங்கை மற்றும் விரல்கள் எந்தத் திசையை நோக்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, உள்ளங்கை கீழ்நோக்கி இருப்பதற்கும் மேல்நோக்கி இருப்பதற்கும் உள்ள வேறுபாடு ஒரு சைகையின் பொருளை மாற்றிவிடும்.
5. **சொல்லல்லாக் குறிப்பான்கள் —** முகபாவங்கள், தலை அசைவுகள், புருவ நிலைகள், உடல் தோரணைகள் ஆகியவை இலக்கணத் தகவல்களைக் கொண்டுசெல்கின்றன.

இந்த அளபுருக்கள் பேச்சு மொழிகளில் உள்ள ஒலிப்பன்களைப் போல செயல்படுகின்றன: ஒரு அளபுருவை மட்டும் மாற்றினால் முற்றிலும் வேறுபட்ட பொருள் உருவாகலாம். எடுத்துக்காட்டாக, கை வடிவத்தில் மட்டும் வேறுபடும் ஒரு சைகை "தாய்" என்பதிலிருந்து "தந்தை" என்பதாகவோ அல்லது "நல்லது" என்பதிலிருந்து "கெட்டது" என்பதாகவோ மாறலாம்.

வெளியில் இலக்கணம்: இசைமொ எவ்வாறு தொடர்களை ஒழுங்குபடுத்துகிறது

இசைமொவின் - மற்றும் அனைத்து இயற்கைச் சைகை மொழிகளின் - மிகவும் தனித்துவமானஅம்சங்களில்ஒன்று **வெளிசார்இலக்கணத்தைப்** பயன்படுத்துவதாகும்.பேச்சுமொழிகளைப்போலல்லாமல், அவை சொல் வரிசை மற்றும் சிறிய இலக்கணக் குறிப்பான்களை நம்பியுள்ளன. இசைமொ பயனரைச் சுற்றியுள்ள முப்பரிமாண இடத்தைப் பயன்படுத்தி யாருக்கு என்ன செய்தார் என்பதைக் குறிக்கிறது.

ஒரு எளிய தொடரைக் கவனியுங்கள்: "இராமர் சீதைக்கு ஒரு நூல் கொடுத்தார்." பேச்சு மொழிகளில், இராமர் (கொடுப்பவர்) மற்றும் சீதை (பெறுபவர்) ஆகியோரின் பங்குகள் சொல் வரிசை மற்றும் வேற்றுமைக் குறிகளால் காட்டப்படுகின்றன. இசைமொவில், பயனர் முதலில் இராமருக்கு (இடதுபுறம்) மற்றும் சீதைக்கு (வலதுபுறம்) இடத்தில் இருப்பிடங்களை நிறுவுவார். பின்னர் "நூல்" என்ற சைகை இடது இருப்பிடத்திலிருந்து வலது இருப்பிடத்திற்கு நகர்த்தப்படும். இயக்கத்தின் திசையானது கொடுப்பதன் திசையைக் குறிக்கும். தொடர் நேரியல் அல்ல; மாறாக **வெளிசார் மற்றும்** **ஒரே நேரத்தில் —** நிகழ்வின் ஒரு காட்சி வரைபடம்.

Copyright © Author(s), Article DOI: https://doi.org/10.63300/kijts06012026.02

இசைமொ தொடரமைப்பு ஆய்வுகள் அடிப்படைச் சொல் வரிசை பொதுவாக **SOV** (பொருள்-பொருள்-வினை) என்பதைக் காட்டுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக:

- ஆங்கிலம்: "I eat rice" (SVO)
- இசைமொ: "I" (தன்னைச் சுட்டிக் காட்டுதல்), "rice," "eat" என்ற சைகைகள் அந்த வரிசையில் வரும்.

உருபமைப்பு: எளிய பகுதிகளிலிருந்து சிக்கலான பொருள்களை உருவாக்குதல்

இசைமொ வளமான **உருபமைப்பு** அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது — சிறிய பொருள்தரும் அலகுகள் எவ்வாறு இணைந்து பெரிய பொருள்களை உருவாக்குகின்றன என்பதாகும். சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

- **பன்மையாக்கம்**: பல சைகைகளை மீண்டும் செய்வதன் மூலமோ அல்லது இடம் முழுவதும் வருடும் இயக்கத்தின் மூலமோ பன்மை குறிக்கப்படுகிறது.
- **வினை உடன்பாடு**: இசைமொவில் உள்ள பல வினைகள், இடத்தில் நிறுவப்பட்ட பொருள் மற்றும் பொருளின் இருப்பிடங்களை நோக்கி தம் இயக்கத் திசையை மாற்றுகின்றன.
- **காலக் குறிப்பு**: வினைகளை இணைப்பதற்குப் பதிலாக, இசைமொ பொதுவாக "நேற்று," "இன்று," "நாளை" போன்ற தனிச் சைகைகள் மூலம் காலத்தைக் குறிக்கிறது.
- **வகைப்பாட்டிகள்**: இசைமொ, மற்ற சைகை மொழிகளைப் போலவே, பொருள்களின் வகைகளைக் (எ.கா., தட்டையான மேற்பரப்புகள், வட்டப் பொருள்கள், ஊர்திகள், மனிதர்கள்) குறிக்கும் சிறப்புக் கை வடிவங்களைப் பயன்படுத்துகிறது.

இந்த உருபமைப்புச் சிக்கல்தன்மை ஒரு முழுமையான மனித மொழியிலிருந்து எதிர்பார்ப்பது போன்றதே. இசைமொவில் "எளிமைப்படுத்தப்பட்ட" அல்லது "குறைக்கப்பட்ட" எதுவும் இல்லை.

ஒரு மொழி, பல குரல்கள்: இசைமொவில் பேச்சுவழக்கு வேறுபாடு

இந்தியாவின் மொழியியல் பன்முகத்தன்மை புகழ்பெற்றது, நூற்றுக்கணக்கான பேச்சு மொழிகளையும் ஆயிரக்கணக்கான பேச்சுவழக்குகளையும் கொண்டுள்ளது. இந்தியச் சைகை மொழி இந்தப் பன்முகத்தன்மையைப் பிரதிபலிக்கிறது. இசைமொ பெரும்பாலான நாடுகளில் ஒற்றை, பரஸ்பரம் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய மொழியாகச் செயல்படும் அதே வேளையில், குறிப்பிடத்தக்க பிராந்திய வேறுபாடுகள் உள்ளன — குறிப்பாகச் சொற்களில்.

இந்த வேறுபாடுகள் பலவீனம் அல்ல. மாறாக, இசைமொ என்பது ஒரு உயிருள்ள, தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்ளும் மொழி, அதைப் பயன்படுத்தும் உள்ளூர்ச் சமூகங்களுக்குப் பதிலளிக்கக்கூடியது என்பதை நிலைநாட்டுகின்றன. ஆங்கிலம், இந்தி, அரபி போன்ற முக்கிய பேச்சு மொழிகளும் ஆழ்ந்த பேச்சுவழக்கு வேறுபாட்டால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

வரலாற்றுத் தோற்றம்: பள்ளி விடுதிகளிலிருந்து தேசிய மொழி வரை

உறைவிடப் பள்ளிகளின் பங்கு

இசைமொவின் நவீன வரலாறு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், காதுகேளாத குழந்தைகளுக்கான முதல் உறைவிடப் பள்ளிகள் இந்தியாவில் நிறுவப்பட்டபோது தொடங்குகிறது. 1885 இல் மும்பையில் முதல் பள்ளி நிறுவப்பட்டது, அதைத் தொடர்ந்து கொல்கத்தா, சென்னை மற்றும் பிற பெரு நகரங்களில் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன.

இந்த உறைவிட நிறுவனங்களில், பல்வேறு பேச்சு மொழிப் பின்னணியிலிருந்து (சிலர் இந்தி பேசும் குடும்பங்கள், மற்றவர்கள் தமிழ், வங்காளம், மராத்தி குடும்பங்கள்) வந்த காதுகேளாத குழந்தைகள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்குப் பொதுவான பேச்சு மொழி எதுவும் இல்லை. எனினும், அவர்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் தொடர்புகொள்ள வேண்டிய தேவை இருந்தது. தன்னிச்சையாகவும் முறையான பயிற்சி இல்லாமலும், குழந்தைகள் ஒரு பகிரப்பட்ட சைகை அமைப்பை உருவாக்கினர். காலப்போக்கில், இந்தக் குழந்தைகள் வளர்ந்து ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், சமூகத் தலைவர்கள் ஆகும்போது, சைகை அமைப்பு உறுதிப்பட்டு விரிவடைந்து இப்போது நாம் இசைமொ என அறிவதாக மாறியது.

இசைமொ கேட்கும் கல்வியாளர்கள் அல்லது மறைப்பணியாளர்களால் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்வது மிக முக்கியமானது. அது **காதுகேளாத சமூகத்திலிருந்தே**, பன்மொழிச் சூழலில் தகவல் தொடர்புச் சிக்கலுக்கான இயற்கையான தீர்வாக வெளிப்பட்டது. இந்த அடிமட்டத் தோற்றம்தான் இசைமொ அதன் பயனர்களுக்குப் பண்பாட்டு வகையில் மிகவும் உண்மையானதாக உணரப்படுவதற்கான காரணங்களில் ஒன்றாகும்.

வாய்மொழி வாதத்தின் காலமும் அதன் சேதமும்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பெரும்பகுதிக்கு, இந்தியாவில் காதுகேளாதோர் கல்வி - உலகின் பெரும்பாலான பகுதிகளைப் போலவே —**வாய்மொழி வாதத்தால்** ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது. வாய்மொழி வாதம் என்பது காதுகேளாத குழந்தைகள் பேசவும் உதட்டுச் சொல்லைப் படிக்கவும் கற்பிக்கப்பட வேண்டும், மேலும் சைகை மொழி அடக்கப்பட வேண்டும் என்ற தத்துவமாகும். வாய்மொழி வாதக் கல்வியாளர்கள் சைகை மொழி பேச்சு வளர்ச்சியில் தலையிடும் என்றும், காதுகேளாத மக்களைக் கேட்கும் சமூகத்தில் ஒருங்கிணைப்பதைத் தடுக்கும் என்றும் நம்பினர்.

வாய்மொழி வாதத்தின் விளைவுகள் காதுகேளாத சமூகத்திற்குப் பேரழிவை ஏற்படுத்தின. காதுகேளாத குழந்தைகளின் தலைமுறைகள் வகுப்பறைகளில் சைகை செய்வதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டன. சைகை செய்வதில் பிடிபட்டவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர் — பெரும்பாலும் கைகளை அறைதல் அல்லது பின்புறம் கட்டுதல். அதே நேரத்தில், அவர்கள் பெற்ற பேச்சுப் பயிற்சி பலருக்குப் பெரும்பாலும் பயனற்றதாக இருந்தது. அவர்கள் சரளமான சைகை மொழி இல்லாமலும் பயன்படுத்தக்கூடிய பேச்சு மொழி இல்லாமலும் விடப்பட்டனர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் பெரும்பகுதிக்கு காதுகேளாத பெரியவர்களிடையே எழுத்தறிவு விகிதம் 5% க்கும் குறைவாகவே இருந்தது.

இந்த ஒடுக்குமுறை இருந்தபோதிலும், இசைமொ உயிர் பிழைத்தது. காதுகேளாத குழந்தைகள் விடுதிகளிலும், விளையாட்டு மைதானங்களிலும், ஆசிரியர்கள் எங்கும் பார்க்காத இடங்களிலும் தொடர்ந்து சைகை செய்தனர். மொழி நிலத்தடியில், மூத்த மாணவர்களிடமிருந்து இளையவர்களுக்குப் பரப்பப்பட்டது. மைய இலக்கண கட்டமைப்புகளைப் பாதுகாத்துக்கொண்டே தொடர்ந்து வளர்ந்தது.

காதுகேளாதோர் வாதத்தின் எழுச்சி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும் இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியும் வாய்மொழி வாதத்திலிருந்து விலகி, சைகை மொழிகளின் அங்கீகாரத்தை நோக்கிய உலகளாவிய மாற்றத்தைக் கண்டது. இந்தியாவும் இந்த மாற்றத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது, எனினும் மாற்றம் மெதுவாகவே நிகழ்ந்தது.

டிசம்பர் 3, 2005 — ஊனமுற்றோர் பன்னாட்டு நாள் — ஒரு திருப்புமுனையான தருணமாகும். ஏறத்தாழ ஐந்தாயிரம் காதுகேளாத நபர்கள் புது தில்லியில் உள்ள இந்தியேட்டில் கூடினர். இது இந்திய வரலாற்றில் காதுகேளாத மக்களின் மிகப்பெரிய பொதுக் கூட்டமாகும். இந்தக் கூட்டம் **காதுகேளாதோர் தேசியச் சங்கத்தை** (NAD) தொடங்கியது — காதுகேளாத மக்களால், காதுகேளாத மக்களுக்காக நடத்தப்படும் இந்தியாவின் முதல் தேசிய அமைப்பு.

NAD பல முக்கிய வெற்றிகளை அடைந்துள்ளது:

- **2006**: ஒரு காதுகேளாத பிரதிநிதி முதன்முறையாகத் திட்டக் குழுவின் குழுவில் சேர்க்கப்பட்டார்.
- **2011**: டெல்லி உயர் நீதிமன்றம் காதுகேளாத நபர்கள் ஓட்டுநர் உரிமங்களைப் பெறலாம் என்று தீர்ப்பளித்தது; இது ஒரு முக்கியப் பாகுபாட்டுத் தடையை நீக்கியது.
- **2015**: இந்தியச் சைகை மொழி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி மையம் (ISLRTC) ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனமாக ஆக்கப்பட்டது.

இந்தச் சாதனைகள் காதுகேளாத சமூகத்தின் வளர்ந்து வரும் அரசியல் வலிமையையும், இசைமொ ஒரு முறையான மொழியாகப் பெருகிவரும் தெளிவையும் குறிக்கின்றன.

பிற சைகை மொழிகளுடன் இசைமொ ஒப்பீடு

இசைமொவைத் தனித்துவமாக்குவது எது என்பதை முழுமையாகப் பாராட்ட, அமெரிக்கச் சைகை மொழி (ASL) மற்றும் பிரிட்டிஷ் சைகை மொழி (BSL) ஆகியவற்றுடன் ஒரு சுருக்கமான ஒப்பீடு பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

அம்சம்	இந்தியச் சைகை மொழி (ISL)	அமெரிக்கச் சைகை மொழி (ASL)	பிரிட்டிஷ் சைகை மொழி (BSL)
கைப் பயன்பாடு	முக்கியமாக இரு கைகள்	முக்கியமாக ஒரு கை	முக்கியமாக இரு கைகள்
விரல் எழுத்து	BSL-தாக்கம் கொண்ட எழுத்துக்கள்	ஒரு கை எழுத்துக்கள்	இரு கை எழுத்துக்கள்
வரலாற்றுத் தோற்றம்	இந்திய உறைவிடப் பள்ளிகளில் சுதேச வளர்ச்சி	பிரெஞ்சுச் சைகை மொழியிலிருந்து (LSF) பெறப்பட்டது	பிரிட்டிஷ் காதுகேளாத பள்ளிகளில் வளர்ந்தது
சொல் வரிசை	பொதுவாக SOV	பொதுவாக SVO	பொதுவாக OSV
பண்பாட்டுச் சைகைகள்	"திருமணம்" = கைகளைப் பிடித்தல்	"திருமணம்" = மோதிரம் அணிதல்	"திருமணம்" = இரு கைகளையும் இணைத்தல்

ஒப்பீடு ஒரு முக்கியமான புள்ளியை வெளிப்படுத்துகிறது: "உலகளாவிய சைகை மொழி" எதுவும் இல்லை. ஒவ்வொரு சைகை மொழியும் தனித்தனியாக வளர்ந்துள்ளது, அதன் சமூகத்தின் பண்பாட்டு மற்றும் வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளைப் பிரதிபலிக்கிறது. இசைமொவின் இரு கை விருப்பம் அதை BSL மற்றும் பல ஐரோப்பியச் சைகை மொழிகளுடன் சீரமைக்கிறது, ஆனால் அதன் சொற்களஞ்சியமும் இலக்கணமும் தனித்துவமான இந்தியப் பண்புகளைக் கொண்டுள்ளன.

சட்ட மற்றும் கல்வி அங்கீகாரம்: முன்னேற்றமும் இடைவெளிகளும்

ஊனமுற்றோர் உரிமைகள் சட்டம், 2016

இன்று இசைமொவை ஆதரிக்கும் மிக முக்கியமான சட்டக் கட்டமைப்பு **ஊனமுற்றோர் உரிமைகள் (RPwD) சட்டம், 2016** ஆகும். இந்தச் சட்டம் இசைமொவுடன் நேரடியாகத் தொடர்புடைய பல விதிகளை உள்ளடக்கியது:

- இது "பேச்சு மற்றும் மொழி ஊனம்" மற்றும் "கேட்டல் குறைபாடு" ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்கப்பட்ட வகைகளாக அங்கீகரிக்கிறது.
- இது அணுகக்கூடிய சூழல்களைக் கட்டாயமாக்குகிறது; பொதுச் சேவைகளில் சைகை மொழியின் பயன்பாட்டையும் உள்ளடக்கியது.
- இது இந்தியச் சைகை மொழியை ஒரு தகவல் தொடர்பு வழிமுறையாக மேம்படுத்த வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுக்கிறது.
- சைகை மொழி விளக்கச் சேவைகளின் வளர்ச்சிக்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கோருகிறது.

2020 ஆம் ஆண்டில், இந்திய அரசு இசைமொவை ஒரு மொழியாக முறையாக அங்கீகரித்தது — எனினும் இந்த அங்கீகாரம் நிர்வாக ரீதியானது, அரசியலமைப்பு ரீதியானது அல்ல.

தேசியக் கல்விக் கொள்கை, 2020

தேசியக் கல்விக் கொள்கை (NEP) 2020 மொழி மற்றும் ஊனம் குறித்த கல்வித் தத்துவத்தில் ஒரு முக்கிய மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது. முதன்முறையாக, ஒரு இந்தியக் கல்விக் கொள்கை பள்ளிகளில் சைகை மொழியின் பயன்பாட்டை வெளிப்படையாக ஆதரிக்கிறது.

முக்கிய விதிகள்:

- கற்பித்தல் ஊடகத்தில் நெகிழ்வுத்தன்மை; காதுகேளாத மாணவர்களுக்கு இசைமொவைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பும் உட்பட.
- உள்ளடக்கிய கல்விக்கு முக்கியத்துவம்; காதுகேளாத குழந்தைகள் பொருத்தமான இடங்களில் கேட்கும் சகாக்களுடன் படித்தல்.
- ஆரம்பகாலத் தலையீட்டின் முக்கியத்துவத்தையும், அறிவாற்றல் வளர்ச்சியில் சைகை மொழியின் பங்கையும் அங்கீகரித்தல்.

NEP 2020 இன்னும் முழுமையாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை, ஆனால் இசைமொவை முதன்மைக் கல்வியில் ஒருங்கிணைப்பதற்கான ஒரு வலுவான கொள்கை அடித்தளத்தை வழங்குகிறது.

நிறுவன வளர்ச்சிகள்: ISLRTC மற்றும் அகராதி தரப்படுத்தல்

இந்தியச் சைகை மொழி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி மையம் (ISLRTC) , இப்போது சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சின் கீழ் ஒரு தன்னாட்சி அமைப்பாக, இசைமொ வளர்ச்சிக்கான மைய நிறுவனமாக மாறியுள்ளது. அதன் சாதனைகள்:

- 10,000 க்கும் மேற்பட்ட தரப்படுத்தப்பட்ட சைகைகளைக் கொண்ட ஒரு **விரிவான இசைமொ அகராதியின்** வளர்ச்சி. அகராதி 10 பிராந்திய மொழிகளில் கிடைக்கிறது.
- பயனர்கள் தம் தொலைபேசிகளில் சைகைகளைத் தேட அனுமதிக்கும் ஒரு கைப்பேசிப் பயன்பாடு ("Sign Learn") உருவாக்கம்.
- NCERT பாடநூல்களை இசைமொவாக மொழிபெயர்த்தல்.
- இந்தியச் சைகை மொழியைக் கற்பிப்பதில் இரண்டாண்டு பட்டயப் படிப்பின் வளர்ச்சி.

ISLRTC தேசியத் திறந்தநிலைப் பள்ளி நிறுவனத்துடன் (NIOS) இணைந்து இசைமொவை மேல்நிலை மட்டத்தில் ஒரு மொழிப் பாடமாக வழங்குகிறது. மாணவர்கள் இப்போது இசைமொவை முறையாகப் படித்து அதற்கான கல்விக் கடனைப் பெற முடியும் — மொழியைக் கல்வி அமைப்புகளில் இயல்பாக்குவதற்கான ஒரு பெரும் படி.

காணாமல் போன பகுதி: அரசியலமைப்பு அங்கீகாரம்

இந்தச் சாதனைகள் இருந்தபோதிலும், இசைமொ இந்திய அரசியலமைப்பின் **எட்டாம் அட்டவணையில்** சேர்க்கப்படவில்லை. இந்த அட்டவணை இந்தியாவின் அதிகாரப்பூர்வ மொழிகளைப் பட்டியலிடுகிறது. தற்போது, இந்தி, வங்காளம், தெலுங்கு, மராத்தி, தமிழ், உருது உள்ளிட்ட 22 மொழிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன — ஆனால் இசைமொ இல்லை.

அரசியலமைப்பு அங்கீகாரம் இல்லாதது நடைமுறை விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளது. இதன் பொருள்:

- இசைமொ நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகளில் பயன்படுத்துவதற்குத் தானாகவே உரிமை பெறவில்லை.
- காதுகேளாத குடிமக்களால் மக்களவை அல்லது மாநிலங்களவை விவாதங்களைப் பின்பற்ற முடியாது.
- அரசு ஆவணங்கள், பொது அறிவிப்புகள், அவசர ஒளிபரப்புகள் இசைமொவில் கிடைக்க வேண்டிய அவசியம் சட்டப்படி இல்லை.
- இசைமொ திட்டமிடப்பட்ட மொழிகள் போன்ற அதே அரசு நிதியைப் பெறுவதில்லை.

டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு மனு, இசைமொவுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்தை மறுப்பது சட்டம் 14 (சமத்துவத்திற்கான உரிமை) மற்றும் சட்டம் 21 (வாழ்வு மற்றும் சுதந்திரத்திற்கான உரிமை; இது தகவல் தொடர்புக்கான உரிமையையும் உள்ளடக்கியதாக விளக்கப்படுகிறது) ஆகியவற்றை மீறுவதாக வாதிடுகிறது.

நேர்மறையான மாநில மட்ட முயற்சிகள்

அரசியலமைப்பு அங்கீகாரம் காத்திருக்கும் நிலையில், சில மாநில அரசுகள் முன்னேறியுள்ளன. ஒரு முன்னோடி முடிவில், **அசாம்** XI வகுப்பில் இசைமொவை ஒரு விருப்பப் பாடமாக அறிமுகப்படுத்திய முதல் மாநிலமானது. இது RPwD சட்டம் மற்றும் NEP 2020 இரண்டையும் ஒத்துழைக்கிறது மற்றும் பிற மாநிலங்கள் பின்பற்ற ஒரு மாதிரியை வழங்குகிறது.

இசைமொவின் பண்பாட்டு மற்றும் சமூக மதிப்பு

சட்ட மற்றும் கல்வி பரிமாணங்களுக்கு அப்பால், இசைமொ காதுகேளாத சமூகத்திற்கு ஆழ்ந்த பண்பாட்டு மதிப்பைக் கொண்டுள்ளது. இந்தியாவில் காதுகேளாதவராக இருப்பது என்பது கேட்கும் மக்களுக்காக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு உலகத்தில் செல்வதாகும் — தொலைபேசி அழைப்புகள், பொது அறிவிப்புகள், மற்றும் உதட்டுச் சொல்லைப் படிக்க மிக வேகமாக நிகழும் உரையாடல்கள். இசைமொ என்பது காதுகேளாத மக்கள் ஊனமுற்றவர்களாக இல்லாத இடம்; தகவல் தொடர்பு சுதந்திரமாகப் பாயும் இடம்; மற்றும் காதுகேளாத அடையாளம் ஒரு சரி செய்ய வேண்டிய பிரச்சினை அல்ல, மாறாக ஒரு கொண்டாடப்பட வேண்டிய வாழ்வியல் முறை என்பதாகும்.

இசைமொவில் முற்றிலும் நடத்தப்படும் காதுகேளாத பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் — நாடகங்கள், கவிதைப் போட்டிகள், சமயக் கூட்டங்கள் — எண்ணிக்கையிலும் தெரிவுநிலையிலும் வளர்ந்துள்ளன. காதுகேளாத இசைமொ கவிஞர்கள் காட்சி-கைமுறை ஊடகத்தைப் பயன்படுத்தி, கை வடிவச் சமச்சீர்மை, வெளிசார் உருவகம், இயக்கம் மற்றும் நிலையின் தாள மாற்று ஆகியவற்றுடன் விளையாடுகிறார்கள்.

எஞ்சியுள்ள சவால்கள் மற்றும் எதிர்கால திசைகள்

மொழிபெயர்ப்பாளர் பற்றாக்குறை

மொழிபெயர்ப்பாளர் பயிற்சித் திட்டங்களின் வளர்ச்சி இருந்தபோதிலும், இந்தியாவில் சில நூறு சான்றளிக்கப்பட்ட இசைமொ மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மட்டுமே உள்ளனர் — 3 மில்லியனுக்கும் அதிகமான காதுகேளாத மக்கள்தொகைக்குத் தேவையானதை விட மிகக் குறைவு. பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பெரு நகரங்களில் பணிபுரிகின்றனர்; கிராமப்புறங்களில் பெரும்பாலும் யாரும் இல்லை. மொழிபெயர்ப்பாளர் பயிற்சியை விரிவுபடுத்துதல், ஒரு தேசியச் சான்றிதழ் அமைப்பை உருவாக்குதல், மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கு நியாயமான ஊதியத்தை உறுதி செய்தல் ஆகியவை அவசர முன்னுரிமைகளாகும்.

ஆரம்ப மொழி அணுகல்

இந்தியாவில் பெரும்பாலான காதுகேளாத குழந்தைகள் இசைமொ தெரியாத கேட்கும் பெற்றோருக்குப் பிறக்கிறார்கள். ஒரு முழுமையான மொழிக்கு முன்கூட்டியே வெளிப்பாடு இல்லாமல், இந்தக் குழந்தைகள் **மொழிப் பற்றாக்குறை** ஆபத்தில் உள்ளனர் — இது அறிவாற்றல் வளர்ச்சி, எழுத்தறிவு மற்றும் மன நலத்தில் வாழ்நாள் முழுவதும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு நிலை.

ஆசிரியர் பயிற்சி

இந்தியாவில் காதுகேளாத பள்ளிகளில் உள்ள பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் கேட்கக்கூடியவர்கள் மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட இசைமொ திறனைக் கொண்டுள்ளனர். பலர் இன்னும் வாய்மொழி முறைகளை நம்பியுள்ளனர். காதுகேளாத இசைமொ ஆசிரியர்கள் மற்றும் இசைமொவில் சரளமான கேட்கும் ஆசிரியர்களின் புதிய தலைமுறைக்குப் பயிற்சி அளிப்பது கல்வி விளைவுகளை மேம்படுத்துவதற்கு அவசியம்.

அரசியலமைப்பு அங்கீகாரப் பிரச்சாரம்

காதுகேளாத சமூகமும் அதன் நட்பாளர்களும் எட்டாம் அட்டவணையில் இசைமொவைச் சேர்ப்பதற்கான பிரச்சாரத்தைத் தொடர்கின்றனர். இதற்கு ஒரு அரசியலமைப்புத் திருத்தம் அல்லது நாடாளுமன்றச் சட்டம் தேவைப்படுகிறது. அரசியல் வகையில் கடினமாக இருந்தாலும், இது சாத்தியமற்றது அல்ல. பொது விழிப்புணர்வுப் பிரச்சாரங்கள், மனுக்கள், மற்றும் சட்டமன்ற வாதம் இந்த இலக்கை அடைய அவசியமாகும்.

முடிவு: இசைமொவை இந்தியாவின் ஒரு பெரும் மொழியாக உறுதிப்படுத்துதல்

Copyright © Author(s),

இந்தக் கட்டுரை இந்தியச் சைகை மொழி, சொல்லின் மிக அர்த்தமுள்ள பொருளில், ஒரு "பெரும் மொழி" என்று வாதிட்டுள்ளது. அது அதன் சைகைகளின் கூட்டுத் தொகையை விடப் பெரியது, ஏனெனில் அது இலட்சக்கணக்கான காதுகேளாத இந்தியர்களின் அறிவாற்றல், சமூக மற்றும் பண்பாட்டு உலகத்தைக் குறிக்கிறது. அது இதுவரை பெற்றுள்ள வரையறுக்கப்பட்ட அங்கீகாரத்தை விடப் பெரியது, ஏனெனில் காதுகேளாத கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, மற்றும் குடிமக்கள் பங்கேற்பை மாற்றுவதற்கான அதன் திறன் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படாமல் உள்ளது.

மொழியியல் வகையில், இசைமொ அதன் சொந்த ஒலியமைப்பு, உருபமைப்பு, தொடரமைப்பு, மற்றும் சொற்களஞ்சியம் கொண்ட ஒரு முழுமையான இயற்கை மொழியாகும். இது இந்தி அல்லது ஆங்கிலத்தின் வழிப்பொருள் அல்ல, மாறாக இந்தியாவின் காதுகேளாத சமூகங்களுக்குள் ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு தன்னாட்சி அமைப்பாகும்.

சமூக வகையில், இசைமொ என்பது காதுகேளாத அடையாளத்தின் அடித்தளமாகும்; சமூக உருவாக்கத்தின் ஊடகமாகும்; மற்றும் பண்பாட்டுப் பரிமாற்றத்தின் ஊர்தியாகும். இசைமொவைப் பயன்படுத்தும் காதுகேளாத கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்களின் வளர்ந்து வரும் தெரிவுநிலை மொழியின் உயிரோட்டத்திற்குச் சான்றாகும்.

சட்ட மற்றும் நிறுவன வகையில், இசைமொ RPwD சட்டம், NEP 2020, மற்றும் ISLRTC இன் பணி மூலம் குறிப்பிடத்தக்க அங்கீகாரத்தை அடைந்துள்ளது. எனினும், எட்டாம் அட்டவணையின் கீழ் அரசியலமைப்பு அங்கீகாரம் இல்லாதது ஒரு பளிச்சிடும் இடைவெளியாகவே உள்ளது — பொது வாழ்வில் காதுகேளாத குடிமக்களின் ஓரங்கட்டலை நிலைநிறுத்தும் ஒரு இடைவெளி.
முன்னோக்கிய பாதை தெளிவாக உள்ளது. இந்தியா கண்டிப்பாக:

- இசைமொவுக்கு ஒரு திட்டமிடப்பட்ட மொழியாக அரசியலமைப்பு அங்கீகாரத்தை வழங்க வேண்டும்.
- அனைத்து நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகளிலும் பொதுச் சேவைகளிலும் இசைமொ விளக்கத்தைக் கட்டாயமாக்க வேண்டும்.
- மொழிபெயர்ப்பாளர் பயிற்சி மற்றும் சான்றிதழை வெகுவாக விரிவுபடுத்த வேண்டும்.
- ஒவ்வொரு காதுகேளாத குழந்தைக்கும் பிறப்பிலிருந்தே இசைமொ அணுகல் இருப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.
- காதுகேளாத ஆராய்ச்சியாளர்களின் தலைமையில் இசைமொ மொழிநூல், மொழி கையகப்படுத்தல், மற்றும் கற்பித்தல் குறித்த ஆராய்ச்சிக்கு நிதியளிக்க வேண்டும்.

இவை இரக்கக் கோரிக்கைகள் அல்ல. அவை அரசியலமைப்புச் சமத்துவம், அடிப்படை உரிமைகள், மற்றும் அடிப்படை மனித உரிமை ஆகியவற்றின் பொருள்களாகும். இந்தியாவின் காதுகேளாத குடிமக்களுக்குக் கேட்கும் குடிமக்களைப் போலவே தொடர்புகொள்வதற்கும்,

பங்கேற்பதற்கும், செழிப்பதற்கும் அதே உரிமை உண்டு. அந்த உரிமை உணரப்படும் மொழி இசைமொ ஆகும்.

இந்தியச் சைகை மொழி, உண்மையிலேயே, உலகின் பெரும் மொழிகளில் ஒன்றாகும். இந்தியா அதை முழுமையாக அங்கீகரிக்கவும், பெருமையுடன் கொண்டாடவும், அதன் எதிர்காலத்தில் முதலீடு செய்யவும் காலம் வந்துவிட்டது.

துணை நூல்கள்:

[1]. இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு (2011). ஊனம் பரவல் குறித்த தரவு.

[2]. சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகம் (2025). இந்தியச் சைகை மொழி அங்கீகாரம் குறித்த நாடாளுமன்ற பதில்.

[3]. காதுகேளாதோர் தேசியச் சங்கம், இந்தியா. வெளியிடப்பட்ட வரலாற்றுக் காலவரிசை.

[4]. ஊனமுற்றோர் உரிமைகள் சட்டம் (2016). இந்திய அரசு.

[5]. தேசியக் கல்விக் கொள்கை (2020). கல்வி அமைச்சகம், இந்திய அரசு.

[6]. இந்தியச் சைகை மொழி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி மையம் (ISLRTC). வெளியிடப்பட்ட அறிக்கைகள்.

[7]. டெல்லி உயர் நீதிமன்றம் (2025). Pragya Prasun and Others v. Union of India and Others வழக்கு.

[8]. Johnson, J. E. & Johnson, R. J. (2008). இந்தியச் சைகை மொழியின் பிராந்திய வகைகள் பற்றிய கணக்கெடுப்பு அறிக்கை. (அசல் ஆராய்ச்சியின் சுருக்கம்)

[9]. Sinha, S. (2018). Indian Sign Language: A Linguistic Analysis of Its Grammar. Gallaudet University Press.

[10]. Zeshan, U. (2003). Indo-Pakistani Sign Language. The People's Linguistic Survey of India, Volume Thirty-Eight: Indian Sign Language(s).